

Alexandra Paven a deschis magazinul Créateur 5 d'Émotions în martie 2008.

CĂUTĂTOAREA DE EMOȚII

**CUM MI-AM PETRECUT
SFÂRȘITUL LUMII ÎNTR-UN
MAGAZIN DE PARFUMURI
ȘI POVEȘTI DIN ZONA
VECHE A BUCUREȘTIILOR.**

DE DIANA-FLORINA COSMIN

Abia instalat în calendarele noastre, de anul 2012 atârână deja, ca o piatră de moară, toate cronicile unui sfârșit de lume anunțat. Specialiști de care n-a auzit nimeni vreodată, cititori în stele și tălmăcitori de scrieri maiase, plus o întreagă gintă de așa-ziși clarvăzători recunoscuți pentru acuratețea cu care prezic evenimentele de seamă ale omenirii, după ce ele s-au întâmplat deja, cu toții și-au dat întâlnire în mintea noastră, încercând să-și etaleze, pe taraba virtuală a ecranului TV, toate pronosticurile sumbre pe care le-au putut născoci peste noapte. Oricât aș încerca să nu le iau în seamă, le-am simțit enervanta apăsare mai mult ca oricând într-o zi de februarie viscolit, pe când încercam să-mi păstrez echilibrul prin patinoarul natural de pe străzile Bucureștiului, pentru a ajunge la un interviu. Trecând pe lângă un chioșc cu radioul pornit, aud refrenul celei mai noi melodii Holograf, interpretată alături de soprana Angela Gheorghiu: „Nu mai e timp de nimic acum / Nu mai e timp să trăim, îți spun...” Am dat din cap a aprobare. Chiar nu mai era timp

Foto: SORIN STANA

ÎN COLECȚIA ANGEL
A SELDEI OKUTAN,
AMETISTE ȘI TOPAZE
SUSȚIN ARIPILE DIN
ARGINT, PLACATE CU
AUR ALB SAU NEGRU.

de nimic, având în vedere că mă aflam deja cu cinci minute în întârziere, dar nu la punctualitatea mea se referea cântecul, ci la faptul că – sfârșitul lumii sau nu – cu toții trecem prin viață setați pe pilot automat, singura emoție capabilă să ne mai scoată din amorțeală fiind teama de a nu ajunge prea târziu la (încă) o întâlnire urgentă.

Am cotit imediat pe strada Doamnei și, intrând în spațiul cu miros de vanilie, mirt și portocal, am avut nevoie de doar cinci minute pentru ca versurile lui Holograf să se topească în mintea mea într-o constatare ciudată, dar autentică: aici, printre parfumuri și bijuterii, parcă e... mai mult timp decât afară. Minutele trec mai domol, așa cum treceau probabil și în prăvălia străveche care stătea, între cele două războaie, pe locul unde se află astăzi Créateur 5 d'Émotions.

Paradoxul Bucureștiului vechi este că nu închiriezi doar spațiul, ci ieși în locație de gestiune și spiritul locului. Care, da, poate face timpul să treacă altfel. Încă nu mi-e clar dacă e doar spiritul de vină, însă lucru cert este că, de cinci ani, Alexandra Paven face aici comerț cu obiecte exclusiviste, pe care le dă la pachet cu lucruri mult mai puțin tangibile: parfumuri de nișă care vin la pachet cu emoție, brățări care vin cu mante și o întreagă serie de obiecte de care te simți atras pentru design și de care ajungi să te îndrăgostești pentru poveste. Deși are deja zeci de clienți fideli, care își mărturisesc din șoaptă-n șoaptă fidelitatea față de magazin, Alexandra nu apare în reviste, nu-i poți da întâlnire la mondenități și nici nu-și vâără

produsele sub ochii jurnaliștilor prin comunicate de presă cu titlu senzational: „Cel mai nou“, „Cel mai scump“, „Singurul“, „Unicul“. „La noi lucrurile trebuie să aibă o poveste, să fie descoperite singure de către cei care sunt dispuși și pregătiți să le descopere“, îmi explică Alexandra, așezând pe raft o sticlă de parfum „1969“ pentru care tocmai a făcut, pe loc, o reducere de 100 de lei unui adolescent venit să cumpere un cadou de aniversare pentru o prietenă. Vorbește repede și sare de la un gând la altul, din dorința de a-ți prezenta cât mai multe dintre obiectele care o mișcă și în care și-a pus un pic (mai mult) din suflet. Mai ales ultima colecție pe care a lansat-o în magazin și care are ca temă... îngerii. Un subiect care merge dincolo de stratul superficial al tendințelor „Așa da“, „Așa nu“, într-un an în care, din teama de

pronosticuri sumbre, din lipsă de timp sau din nevoia de redescoperire, oamenii se întorc tot mai mult la spiritualitate și încropesc bilanțuri ad-hoc ale vieților lor. Sfârșitul lumii nu este decât sfârșitul unei paradigme de gândire, o reîntoarcere de la consumerism la spiritualitate, cugetase unul dintre puținii specialiști în Armageddon pe care binevoisem să-i iau în seamă.

Pe rafturile de sticlă din magazinul Alexandrei, mi-am reamintit brusc de el în timp ce măsuram, cu privirea, primul obiect din colecția „Despre îngeri“: o brățară semnată de creatoarea norvegiană Bjørg, inscripționată cu un citat din regizorul italian Luciano de Crescenzo: „Noi, oamenii, suntem îngeri cu o singură aripă, iar singurul mod de a zbura este îmbrățișându-ne unul cu celălalt“. La

câteva rafturi distanță zăresc parfumul „vinovat“ de aroma de mirt, portocal și vanilie: „Battito d'ali“ de la Profvmvm Roma, o esență care își propune, ca și numele, să sugereze foșnetul aripilor de înger care-și fac simțită prezența

în jurul nostru. Nota de mirt pe care am simțit-o este cea care deschide parfumul, urmată fiind de aroma florilor de portocal, o idee de pudră de cacao și un amestec dulce și blând de vanilie și, din nou, de mirt. O încercare de a aduce „raiul pe pământ“, pe

CREAȚIE BJØRG: „Noi, oamenii, suntem îngerii cu o singură aripă, iar singurul mod de a zbura este de a ne îmbrățișa unul cu celălalt”.

care Alexandra o face de cinci ani, de când a adus în premieră în București brandul Profvmvm Roma. Așa cum, tot pentru prima oară pe piață – deși n-a bătut toba –, a adus și Vlieger & Vandam, cu colecția „Guardian Angel”, genți cu pistoale sau cuțite în relief, ca declarație de independență atât față de răutate și pericol, cât și față de modul senzaționalist în care media relatează cazurile de violență.

„E partea cea mai dark și gotică a colecției”, zâmbește Alexandra, „dar e și cea care te face să râzi.” În 2005, Muzeul de Artă Modernă de la New York (MOMA) includea o geantă Guardian Angel în expoziția „Safe, Design Takes on Risk”, iar în 2006 tot un exemplar semnat Vlieger & Vandam își făcea loc în colecția lor permanentă. Alexandra i-a descoperit „pur și simplu” – ca și pe ceilalți creatori de nișă din magazinul ei. „Nu există rețetă, îi găsesc, îi atrag, ne întâlnim”, încearcă ea să explice modul cum descoperă lucruri pe care alți oameni nici n-ar ști unde să înceapă să le caute. Stă de multe ori pe internet până la patru dimineața, deși a doua zi ceasul deșteptător sună, prompt, la nouă. „Încerc să găsesc lucruri cool, dar practice, lucruri care au un sens”, îmi povestește ea. „Un obiect cool este și o pereche de pantofi cu talpa din nuci, dar moda trebuie să fie funcțională și să aibă un preț corect.” Ca să poți face povestea produsului parte din povestea ta trebuie să te atașezi de el, să-l poți purta, nu să te simți sufocat de o linie mult prea avangardistă sau stridentă. Multe dintre descoperirile Alexandrei vin de pe străduțele Parisului, unde „se pierde”, fără hartă,

mașină sau cartelă de metrou, pur și simplu bătându-le la pas. De acolo își alege brandurile, nicidecum de la târguri, unde oamenii vin să caute, mereu, produsele care s-ar vinde cel mai repede. „Dacă alegi ce se vinde mai repede, acel ceva nu e un brand de nișă.” Un brand de nișă este, crede Alexandra, unul pentru care găsești din start zece oameni care să-l adore sau să-l urască suficient pentru a discuta despre el și a se grupa în tabere: „Chiar dacă nu-l adopți, măcar nu te lasă indiferent”. În ziua de azi, când trecem cu toții prin viață pe pilot automat, mărșăluind printre branduri și superoferte, ceva care să ne scoată din rutină e într-adevăr o mică minune. „Trebuie doar să le găsești”,

BATTITO D'ALI DE LA PROFVMVM ROMA SE INSPIRĂ DIN LUMEA DIAFANĂ A ÎNGERILOR.

punctează ea. Sunt românii pregătiți pentru mixul dintre cool și spirituitate? „Lumea e pregătită să admire, să vadă”, crede Alexandra. Un început suficient de bun. Arunc din nou o privire lanțurilor semnate de Bjørg – „Je ne regrette rien” sau „Frankly my dear, I don't give a damn” și observ un o cutie circulară în care tronează un inel „cu înger”. Cu înger la propriu: două aripi din argint – placate cu aur alb sau cu aur negru – îmbracă inelarul, în timp ce un inel subțire, din argint, se oprește undeva mai jos de buricele degetelor: aripile și aureola.

„E o creație foarte controversată”, aud vocea Alexandrei peste umărul meu. Selda Okutan, autoarea inelelor cu înger, vine din Turcia și este renumită pentru bijuteriile sculpturale cu figurine minuscule, unele dintre ele reprezentând personaje asexuate, sculptate... nud. O problemă care – în ciuda accentului pus pe asexualitate – rămâne o problemă pentru conservatorismul religios al Turciei. Cât de curând, Alexandra plănuiește o călătorie la Istanbul, pentru a tranșa cu Selda posibilitatea unei colaborări pentru o colecție de îngerii păzitori. 72 la număr.

Interesul pentru subiect a venit de nicăieri, într-o perioadă când multe dintre obiectele de nișă pe care Alexandra le aducea în magazin se legau de această componentă. De la inelul cu aură al Seldei a venit ideea unei colecții, pe care Alexandra vrea să i-o dea pe mână turcoaicei. „Iubesc lucrurile frumoase, dar sunt prea auto-critică atunci când vine vorba de ceva făcut de mine”, explică ea. „Poate e un semn că ar trebui să lucrez cu

cineva. “Un alt element care a venit ca un semn în toată povestea cu îngerii este lumânarea „Carmelite“ de la Cire Trudon, legendara manufactură franceză. Dacă majoritatea lumânărilor parfumate din comerț au un parfum simplu, unidimensional, „Carmelite“ are o întreagă piramidă olfactivă care spune o poveste despre pacea sufletească, într-un amestec de portocală, trandafir, mușcată, mirodenii, iris, patchouli, santal și cedru de Virginia. Pe raftul de lângă ea se află un mănunchi de brățări multicolore, de care atârnă plăcuțe mici, cu poveste: „Let it be“, „Slow Life“ sau „Amour Toujours“. Brățările cu talisman semnate de creatoarea belgiană Catherine Michiels și îndrăgite de vedete hollywoodiene precum Angelina Jolie, Brad Pitt și Johnny Depp se inspiră din călătoriile prin întreaga lume,

încercând să stabilească o conexiune între purtător și credința, sentimentele și idealurile sale. Brățara cu talisman „L'Ange“ (îngerul), spre exemplu, este asociată cu dragostea necondiționată, fără limite și prejudecăți, având inscripționat pe spatele aripii exact acest mesaj: „Unconditional love“. „Eu în asta cred“, explică Alexandra, „în acest gen de bijuterii personale, care îți dau șansa de a te autosugestiona, de a țese o poveste a ta prin intermediul lor.“ Obiecte care se încarcă, implicit, cu energia purtătorului și a căror mantră devine parte din acesta. „Se poartă lângă ceas“, îmi explică ea, răsucind brățara în jurul încheieturii. „Când te uiți disperat la cât e ora și calculezi cât ai întârziat, vezi plăcuța și îți aduci aminte de ceea ce contează cu adevărat pentru tine...“ Mi-am amintit brusc de „Nu mai e timp“-ul meu zărind la

încheietura Alexandrei un mult mai constructiv „Let it be“. Lasă lucrurile să se întâmple, nu le grăbi, nu le forța, lasă-le să se descopere singure. „Funcționează“, recunoaște ea. „Mă ajută să trăiesc mai frumos și să-mi aduc aminte de ceea ce contează...“ Aveam dreptate, așadar. În boutique-ul cu aer parizian de pe strada Doamnei timpul chiar trece altfel.

S-a spus că secolul XXI va fi religios sau nu va fi deloc. S-a spus că 2012 este anul când vom fi spirituali sau nu vom mai fi deloc. Nu cred în extreme, nici în pronosticuri rostite pe ton grav, cu bandă de „senzațional“ pusă în colțul ecranului. Incursiunea în lumea Alexandrei Paven mi-a amintit că 2012 nu este neapărat anul Apocalipsei, ci anul unor noi începuturi, profund individuale și asumate. Este anul în care nu, chiar nu mai avem

GENȚILE VLIÉGER
& VANDAM FAC
PARTE DIN COLECȚIA
PERMANENTĂ A
MUZEULUI DE ARTĂ
MODERNĂ DIN NY.

timp să amânăm lucrurile pe care ni le dorim, să ignorăm lucrurile pe care nu le-am spus deși ne-am fi dorit și să continuăm să păcălim, prin pretexte meșteșugite, visele al căror termen de împlinire l-am extins deja dincolo de limita acceptabilă. Nu mai avem timp nici să ne trecem cu

vederea adevăratele aspirații și dorințe. Și nu, asta nu pentru că ar veni sfârșitul lumii. Nicidecum. Ci pentru că a venit, în sfârșit, vremea ca, în loc să ne uităm cu înfrigurare la ceas, să privim puțin mai sus de cadranul lui, către lume, să rostim un „Let it be“ în gând, ca pentru sine și... să ne aducem aminte de ceea ce contează. **F**

